Де гори високі і клекіт лелек,
Де небо синіше за сині моря,
Там квітне розмаєм на крилах смерек
Під лагідним сонцем Надвірна моя.

Приспів:
Надвірна — мрій палких перлина,
Тріпоче усміх на устах.
Надвірна — батькова стежина
І маминої долі шлях.

Далеко дороги ясні пролягали
І Бистриця в'юниться стрічкою в даль.
Мій краю орлиний, тебе не змогли
Здолати ні ворог, ні сива печаль!

Приспів.

Хай піснею линуть твої голоси,
Луна у Горганах спочинок знайде.
Для мене немає другої краси,
Як ти, моє місто, завжди молоде.

Приспів.